

— Защо сте дошли? Защо оставихте Бѣлиградъ и дотѣтрахте са тука? Или ви бѣше лошаво тамо? Васъ трѣба човѣкъ да бие, па да ви не казва защо ви бие. Ха, пелейте са отъ тукъ! Азъ не съмъ ви банкеринъ и дохождате да искате пари отъ мене. Вървете и търсете си работа, или тукашната полиция ще да ви затвори като вагабонте.

— А защо ни вие писахте да оставиме въ Бѣлиградъ легията и да дойдеме тука? попитале младите българе.

— Кой вие е писалъ? Дека ви е писмото? Азъ не съмъ и мислилъ да ви пиша!

Единъ отъ младите българе извадилъ изъ пазухата си едно писмо и подалъ го на Хаджи Нича, който прочелъ слѣдующето:

„Момчета! Ние видиме, че сѣрбете не са относатъ съ васъ братски и искатъ да ви направатъ свои мекерета, искатъ да